

finder Sted af hollandske og engelske Fiskere. Det er altsaa i Virkeligheden et Forsøg paa at bane Vej for det større Havfiskeri, og det er det, man kalder paa her allevegne, blandt Andet naar man taler om Fiskerihavne. Bevillingen deler sig, som det rigtig er bemærket af den ærede Ordfører for Mindretallet (Scharling), i 2 Dele, et større Beløb paa 44,000 Kr. til den egentlige Etablering af større Forsøg, og en anden Bevilling paa 6,000 Kr. til Fortsættelse af mere private Forsøg. Som sagt, man vil ikke give Bevillingen; men saa maa jeg tillade mig at bemærke, at saa bliver det Thinget, som negter at støtte Fiskeriet paa denne Maade, og saa skal man ikke til næste Aar kunne sige, at der ikke er stillet Forslag til Fiskeriets Fremme i en Retning, som virkelig fortjener at støttes. Thi det er jo en klar Sag, at naar man taler om, at man skal slaa ind paa det store Havfiskeri, og naar det har vist sig, at vi ved at lade danske Folk oplære i Holland ikke naae Maalet, er det høist naturligt, at vi selv udruste Baade og lade vore egne Fiskere oplære i de dertil hørende Metoder. Jeg skal endnu paa § 19 gjøre en Bemærkning til Vædringsforslaget under Nr. 16, som iøvrigt er tiltraadt af Udvalget. Det gaar ud paa at forhøje Bevillingen med 280 Kr. til et Barns Ophold paa Kellers Anstalt for Dødstumme, men denne Vedtagelse vil ganske vist være af principiel Betydning, og jeg skal derfor dvæle et Øieblik derved. I den Lovgivning, vi have om Hjemstedsbevijer, der skulle meddeles Slesvigere, Sønderjyder, er det forudsat, at Fattigudgifter gaa over paa Staten. Der er brugt saadanne Udtryk, at Ministeren ikke i og for sig er berettiget til at medtage Udgifter, som ikke i streng Forstand ere Fattigudgifter, saaledes til Ophold ved Dødstumme- og andre Anstalter. Derfor har man ikke været i Stand til at refundere vedkommende Kommune Udgifter af den Art, hvilket jo i og for sig er billigt, og det er ogsaa erkjendt under tidligere Forhandlinger. Af den Grund har jeg stillet dette Forslag, og jeg opfatter det saaledes, at hvis man billiger dette, saa vil man bruge en noget anden Fremgangsmaade herester med Hensyn til Refusionen af den Slags Bidrag, som det jo vilkaarlig paalægges Kommunerne at udrede. Man spørger ikke Kommunerne, om de ville betale, man siger: Der og der skal Vedkommende forsynes paa Statskassens Regning. Det er forøvrigt et Forhold, man efterhaanden vil komme bort fra, naar Aarene gaa.

Paa § 26 er der af det ærede Udvalgs Flertal foreslaaet indsat en ny Konto: „til

Gjennemsfjæring ved Nymindegab, 80,000 Kr.“ Dette Forhold var under udførlig Omtale ved 2den Behandling af Finantslooven, og der foreligger ogsaa for mig Andragende om, at man vil gaa til en saadan Gjennemsfjæring, og de Vedkommende, der andrage, maa formodentlig antage, at det er Noget, der kan gjøres for denne Sum. Den ærede Ordfører var saa beklædet at erklære, at Spørgsmaalet ikke var løst, og at man ikke kunde gaa frem med nogenjomhelst Sikkerhed, men man vilde nærmest betegne ved denne Bevilling, at man ønskede, at der skulde tages fat paa Sagen. Jeg har allerede sagt, at jeg vil undersøge Sagen, og det skal ste, men det er en Selvfølge, at jeg ikke godt kan modtage en Bevilling med Forpligtelse til at anvende den, naar jeg ikke veed, hvor Gjennemsfjæringen skal være, og ikke har noget Begreb om, hvad den vil koste, om den vil koste 20,000, 80,000 eller 200,000 Kr. Det gaar ikke godt an at sætte en Bevilling ind paa denne Maade. Jeg betragter altsaa denne Bevilling som en Talsjendegivelse af, at Thinget ønsker denne Undersøgelse og denne Sag fremmet. Uden Betydning kan denne Bevilling umulig faae i Dieblirket. Vædringsforslaget under Nr. 67 om Bevillingen til de hollandske Digeanlæg er tiltraadt af Udvalget, og jeg behøver ikke at udtale mig derom. Derimod har et æret Medlem stillet et Forslag under Nr. 68 om et Laan af 50,000 Kr. Jeg maa dog tillade mig at fraraade det ærede Medlem at fastholde dette Forslag. Jeg veed aldeles ikke Noget om det paagjældende Forhold. Jeg veed kun det, at efterat der mellem Digebestyrelsen, paa Interessenternes Begne Amtsrådet og Indenrigsministeriet er bleven Enighed om, hvorledes dette Forhold skal ordnes, at Staten skal tilskyde 35,000 Kr., som jeg har tilladt mig at foreslaa, saa antager jeg, Forholdet er tilfredsstillende ordnet. Jeg veed ikke rettere, men jeg husker det ikke i Dieblirket, end at der ogsaa er en finantsiel Ordning mellem Digelaget og Amtsrådet med Hensyn til det Laan, der skal optages. Jeg vilde derfor finde det meget uheldigt, om man ikke ved en Afstemning vilde acceptere Forholdet, som det nu er ordnet, og man accepterede det ved at stemme paa Forslag under Nr. 67; derfor finder jeg det mindre heldigt, at Forslaget under Nr. 68 er fremkommet. — Til § 27 er der stillet Forslag under Nr. 92, hvorefter hele Bevillingen til den vedkommende Mole stilles til Raadighed; det kan jeg selvfølgelig ikke have Noget imod. Jeg skal ogsaa modtage Medføttelsen paa 25,000 Kr. til Telefonanlæg. Jeg tør ikke love den ærede Ordfører, at Sagen skal